

NOTAT

Regulering og produktivitet

Finansrådet vil gerne kvittere for, at Produktivitetskommissionens sætter fokus på reguleringens betydning for produktivitet.

1. marts 2013

Banker er meget regulerede. Der ligger mange hensyn til grund for det, men nogle dele giver mere mening end andre. Påvirkningen på produktiviteten i sektoren, såvel som sektorens evne til levere nødvendig finansiering til andre erhverv, er stor.

Kontakt Niels Storm Stenbæk
Direkte 3370 1105
nst@finansraadet.dk

Indledningsvist bør det nævnes, at en stor del af den danske lovgivning på området er implementering af forordninger og direktiver fra EU. Finansrådet går ind for ens regulering og vilkår på tværs af landegrænser, bl.a. fordi kapital er en mobil produktionsfaktor.

Journalnr. 916/02
Dok. nr. 327535-v2

Vi vil her pege på 5 eksempler på dansk lovgivning, som supplerer EU lovgivning og skader danske bankers konkurrenceevne. Samt hæmmer vækst og produktivitet i det øvrige erhvervsliv. Emnerne er

1. Forbrugerbeskyttelse
2. Investeringsforeninger
3. Betaling med kontanter
4. Persondataloven
5. Nedskrivningsregler

Se nærmere beskrivelser i **bilaget**.

Den samlede regulering af bankerne er som nævnt omfattende, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at opstille en udtømmende liste her. Vi vil i stedet henvise til <http://www.finanstilsynet.dk/da/Regler-og-praksis/Lovsamling.aspx>, hvor den danske lovsamling på området findes.

Et andet vigtigt aspekt i relation til regulering og produktivitet er stabilitet. Når nye forslag skal implementeres, kræver det store ressourcer i bankerne. Her tænkes fx på tilpasning af it-systemer, udarbejdelse af nyt kundemateriale og uddannelse af medarbejdere i nye forretningsgange, regler og praksis. Finansrådet vil derfor gerne pege på, at stabile rammevilkår er en central konkurrenceparameter for sektoren.

Bilag: Eksempler på produktivitetshindrende regulering

Side 2

1. Forbrugerbeskyttelse

Forskellige regler for niveauer af forbrugerbeskyttelsesregler kan hæmme konkurrencen og påvirke produktiviteten i negativ retning. Finansrådet vil særligt fremhæve, at der på det finansielle område ofte udformes særskilte forbrugerbeskyttelsesregler, enten på dansk initiativ eller i tillæg til EU baseret regulering.

Journalnr. 916/02
Dok. nr. 327535-v2

Det betyder, at virksomhederne skal afholde en hel del udgifter med henblik på at opfylde de særlige krav. Det betyder, at danske finansielle virksomheder pålægges ekstra udgifter, og at det gøres mindre attraktivt for udenlandske virksomheder at etablere sig i Danmark, fordi et relativt lille marked ikke kan bære de særlige investeringer, der skal til for at overholde danske forbrugerbeskyttelsesregler.

Herunder ses to eksempler på dansk særregulering vedr. risikomærkning.

Risikomærkning af investeringsprodukter

Bekendtgørelse nr. 345 af 15. april 2011 om risikomærkning af investeringsprodukter med vejledning.

Bekendtgørelse om risikomærkning af investeringsprodukter pålægger bl.a. bankerne at oplyse deres kunder om risikomærkning af værdipapirer og enkelte andre lignende produkter som fx garantbeviser og andelsbeviser.

Bekendtgørelsen er dansk særregulering, som supplerer reglerne om investorbekendtgørelse i MiFID, og indeholder en mærkningsordning, der tager udgangspunkt i farverne i et trafiklys – grøn, gul, rød – hvor farverne skal afspejle risikoen for tab ved investering i det pågældende produkt, og hvor let eller vanskeligt det er at gennemskue produktet. Kategorien grøn er den laveste risikoklasse. Risikomærkningen indeholder et temmelig forenklet system for inddeling af produkterne.

Således er alle danske statsobligationer og statsobligationer udstedt af eurolande i EUR – også græske – risikomærkes grønne, mens svenske statsobligationer, som udstedt uden for eurozonen, risikomærkes gule. Bekendtgørelsens risikobegreb svarer endvidere ikke til det almindelige risikobegreb, hvor den forventede tidshorizont for investeringen, produkternes rente- og kursrisiko, kreditrisiko på udsteder og markedsrisici i øvrigt vil indgå. Eksempelvis indgår risikoen for kursudsving ikke i kategoriseringen af obligationer i kategori "grøn". Her ses alene på risikoen for at miste hovedstolen ved obligationens udløb – fx en 30-årig obligation, og ikke på risikoen for kursudsving i obligationens løbetid.

Risikomærkningen kan derfor på ingen måde stå alene, og bør derfor følges op af rådgivning, som reguleret i MiFID. Det kan dog være en udfordring at

forklare en kunde, at man udmærket kan have en MiFID- investeringsprofil med lav risiko på porteføljeniveau, men hvor der på produktniveau både er grønne, gule og røde produkter i porteføljen.

Side 3

Med MiFID fik vi i slutningen af 2007 nye skærpede investorbekyttelsesregler. MiFIDs investorbekyttelsesregler består af tre ben. Reglerne om kundeinformation, reglerne om best execution og reglerne om rådgivning.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Det er Finansrådets opfattelse, at MiFID's regler giver en god investorbekyttelse, og at der ikke er behov for dansk særregulering. De sager vi har set de seneste år har været koncentreret om udbud af få værdipapirer og sagerne er ikke nødvendigvis udtryk for, at MiFID's regler ikke rækker til, hvis de efterleves, som de er tænkt.

Implementering af bekendtgørelsen har indebåret et større arbejde med at udarbejde nyt kundemateriale, it-udvikling, herunder netbankløsninger, og uddanne medarbejderne.

Risikomærkning af udlånsprodukter

Bekendtgørelse nr. 1457 af 18. december 2012 om oplysning om risikoklassificering af visse udlånsprodukter

Bekendtgørelsen om oplysning om risikoklassificering af visse udlånsprodukter pålægger bankerne, og andre erhvervsdrivende, der udbyder lån, at risikoklassificere alle låne- eller kredittilbud med en hovedstol på over 100.000 kr. og med pant i fast ejendom til forbrugere og andelsboligforeninger.

Bekendtgørelsen er en dansk særregulering, som supplerer lov om kreditaftaler og bekendtgørelse om god skik for finansielle virksomheder.

Bekendtgørelsen fastlægger en mærkningsordning, der tager udgangspunkt i farverne i et trafiklys - hvor farverne skal afspejle risikoen ved forskellige lån. Der er dog ikke i bekendtgørelsen fastlagt en definition på risiko. Risikofaktorer er afdragsfrihed og variabel rente.

Røde lån er lån, der udbydes som en pakke bestående af et lån og et finansielt instrument, lån i andre valutaer end DKK og EUR, eller lån der ikke kan indfries til kurs 105 eller derunder efter 9 år eller senere. I kategorien gule lån findes lån, der har variabel rente og/eller afdragsfrihed i hele eller dele af lånets løbetid. I den grønne kategori placeres lån med afdrag og fast rente eller variabel rente med renteloft i hele lånets løbetid. Lånepakker er behandlet særskilt.

Risikomærkningen kan på ingen måde stå alene, men skal indgå i den generelle rådgivning, som er reguleret i god skik bekendtgørelsen. I god skik bekendtgørelsen er der krav om, at der skal udfyldes et skema, der dokumenter rådgivningen samt kundens risikovillighed. Herudover fastsætte kreditaftaleloven, at kunderne inden låneoptagelsen skal have udleveret en

række prekontraktuelle oplysninger om lånet. Kunden får efterfølgende tillige en låneaftale.

Side 4

Det er Finansrådets opfattelse, at de allerede eksisterende regler i kreditaf-taleloven og god skik-bekendtgørelsen giver tilstrækkelig beskyttelse for forbrugerne, så der er ikke behov for yderligere dansk særregulering. Det kan desuden være meget svært at forklare en bankkunde, at det ikke er muligt at optage et grønt lån, idet bankerne ikke udbyder disse, da hovedparten af bankerne udlånsprodukter er med variable renter.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Implementering af bekendtgørelsen har indebåret et større arbejde med at udarbejde nyt kundemateriale, it-udvikling og uddannelse af medarbejderne.

2. Investeringsforeninger

UCITS IV-direktivet

Baggrund

For at fastholde og udbygge danske investeringsforeningers konkurrenceevne i forhold til udenlandske udbydere er der behov for at tilpasse skattereglerne.

UCITS IV-direktivet har til formål at harmonisere reglerne for investeringsforeninger i EU og øge konkurrencen. UCITS IV-direktivet giver nye muligheder for at administrere og markedsføre europæiske investeringsforeninger på tværs af landegrænserne i EU. Det øger konkurrencen om investorenes opsparing

Danske muligheder på det europæiske marked for UCITS

Mange danske investeringsforvaltningsselskaber er en del af finansielle koncerner med internationale aktiviteter. Samlet set producerer danske finansielle virksomheder udenlandske UCITS for over 500 mia. kr. Som følge af UCITS IV-direktivet kan de nu hjemtages til administration i Danmark. Det skønnes, at 2/3 af disse midler vil blive hjemtaget, hvis de danske skatteregler tilpasses UCITS IV-direktivet (jf. "Rapport om alternativer til investeringsforeninger" fra en arbejdsgruppe nedsat af Finanstilsynet, maj 2011). En sådan hjemtagning af 300 mia. kr. skønnes at øge beskæftigelsen med ca. 300 personer, da forvaltningen blandt andet kræver udvikling, vedligeholdelse og betjening af avancerede it-systemer.

Værditilvæksten skønnes at være 1½ mio. kr. pr. beskæftigede medarbejder (løn + overskud). Værditilvæksten dækker over det, som en typisk medarbejder - med tilhørende arbejdsplads inkl. it-drift og -udvikling samt overskud - udgør ud fra en branchegennemsnitsbetragtning. Det samlede skattegrundlag øges således med i alt 450 mio. kr. Hvis skattereglerne tilpasses UCITS IV-direktivet, vil det blive attraktivt at benytte Danmark som hjemsted for nye UCITS rettet mod udenlandske investorer. Det skønnes muligt at øge danske udbyderes europæiske markedsandel som følge heraf. Hvis markedsandelen øges med eksempelvis 1 pct. over en periode vil det

betyde, at yderligere ca. 600 mia. kr. bringes under dansk administration. Det svarer til en beskæftigelseseffekt på ca. 500 personer og et øget skattegrundlag på 750 mio. kr.

Side 5

Danske skatteregler

I de senere år er de danske skatteregler blevet liberaliseret, så udenlandske UCITS har fået nem adgang til det danske marked. Folketinget vedtog i foråret 2012 et lovforslag om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger mv. Loven forbedrer udenlandske udbydernes adgang til det danske marked yderligere. Ifølge resuméet er formålet blandt andet, at skattereglerne "ikke udgør en barriere for investeringsforeningernes muligheder for at indrette sig hensigtsmæssigt på markedet." Den nye lov giver imidlertid ikke danske investeringsforeninger og investeringsforvaltningsselskaber en tilsvarende uhindret adgang til det europæiske marked. De danske investeringsforeninger er underlagt særlige danske skatteregler, som betyder, at de ikke er tilstrækkeligt attraktive for udenlandske investorer. Investorerne foretrækker i stedet udenlandske UCITS, hvor skattereglerne ikke indeholder samme begrænsninger. Det er det forhold, som forslagene nedenfor vil rette op på. En afgørende forudsætning for, at danske investeringsforeninger kan opretholde og eventuelt styrke konkurrenceevnen i forhold til udenlandske udbydere er således, at de danske skatteregler justeres.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Forslag til justeringer i den danske skattelovgivning

Skattepligt for udenlandske investorer: Skattepligten på udlodninger fra danske investeringsforeninger til udenlandske investorer bør afgrænses, så investorerne skattemæssigt stilles på samme måde, som hvis de havde investeret direkte i de underliggende værdipapirer. Derved bliver danske investeringsforeninger ligestillet og konkurrencedygtige med udenlandske UCITS.

Værdipapirfonde: Værdipapirporteføljer administreret af et forvaltningsselskab: I en række EU-lande kendes investeringsforeninger (UCITS) kun som værdipapirfonde. Af konkurrencemæssige hensyn vedtog Folketinget den 1. juli 2012 en ny lov, som giver danske udbydere mulighed for at etablere værdipapirfonde. Det er nødvendigt at justere skattereglerne for at kunne bruge disse fonde i praksis. I følge gældende skattelov skal investorernes skattebetaling opgøres enkeltvis på alle underliggende værdipapirer. Det er ikke muligt at administrere.

Hvis det skal være muligt at sælge danske værdipapirfonde bredt i Danmark og i udlandet, må skattereglerne justeres, så fondene bliver selvstændige skattesubjekter. Det vil betyde, at investorernes skat opgøres samme måde, som det kendes fra investeringsforeninger. Værdipapirfonde vil herefter kunne leve op til rammelovgivningens hensigt om at etablere et reelt supplement til den nuværende investeringsforeningsstruktur. Det vil kunne bidrage til at nedsætte administrationsomkostningerne og forbedre konkurrenceevnen, da værdipapirfondene er nemmere at oprette og administrere – skatteprovenuet vil være uændret.

Andelsklasser: Der kan med fordel etableres adgang til, at udloddende investeringsforeninger kan opdeles i andelsklasser, der differentierer efter valutaafdækning. Muligheden er meget anvendt i Europa og giver stordriftsfordele uden skattemæssig påvirkning mellem andelsklasserne. Desuden er der behov for at se på hvordan udloddende og akkumulerende andelsklasser kan håndteres i samme udloddende investeringsforening.

De facto implementering: Det tager for lang tid til at oprette en investeringsforening. Der er fx eksempler på, at hvor det i Luxembourg kan gøres på 5 dage, tager det op til 6 måneder i Danmark.

3. Betalinger med kontanter

Paragraf 56 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge

Bestemmelsen forbyder forretninger med betjent salg at afvise kontantbetalinger. Der er tale om en selvstændig dansk bestemmelse, der ikke stammer fra betalingstjenestedirektivet.

Bortset fra småbeløb har kontanter generelt en højere samfundsmæssig omkostning end andre betalingsformer, jf. Nationalbankens undersøgelse af omkostningerne ved betalinger i Danmark fra 2011. Der er ingen direkte omkostning for kunden ved at bruge kontanter i fysisk handel. Kombinationen af muligheden for at opkræve gebyrer ved brug af fx kreditkort samt lovens krav om, at butikker skal modtage kontanter, betyder tilsammen, at det er svært for nye betalingsløsninger at slå igennem.

Fjernelse af kravet om at man skal modtage kontanter, ville således fremme brugen af nye betalingsinstrumenter. Sådanne initiativer vil være hensigtsmæssige i lyset af udviklingen i såvel digital teknologi som kommunikation, og således ligge i naturlig forlængelse af de offentlige myndigheders egne bestræbelser på at basere sig på elektronisk kommunikation. Med bekendtgørelse om elektronisk betalingsforvaltning af indbetalinger til offentlige myndigheder, har det offentlige allerede taget initiativ til, at begrænse anvendelsen af kontanter m.v. i forhold til det offentlige.

Derudover vil en bevægelse væk fra kontanter kunne bidrage til at bekæmpe sort arbejde og hvidvask af penge, samt være med til at forebygge kriminalitet, fx ved at reducere muligheden for butiksrøverier.

En afskaffelse af påbuddet om at modtage kontanter kunne således være det første skridt på vejen mod en helhjertet dansk satsning på at realisere visionen om det kontantløse samfund, med de samfundsmæssige gevinster dette ville indebære – samt være med til at sende Danmark helt i front som en af verdens mest innovative nationer på betalingsområdet.

4. Persondataloven

Side 7

LOV nr. 429 af 31. maj 2000 (Persondataloven)

Digitalisering er et vigtigt emne, hvis både det private og det offentlige skal høste betydelige produktivetsgevinster nu og i de kommende år.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Persondatareglerne fastslår under hvilke betingelser data om personer må registreres, anvendes og videregives. Der gælder endvidere diverse regler for opbevaring af dokumentation for data. Reglerne om data har således stor betydning for, hvad der er mulighed for at udvikle af nye digitale løsninger - og særligt, hvor store produktivets gevinster der høstes ved digitalisering.

Der er behov for hurtigst muligt at få indført en mere tidssvarende lovgivning og/eller praksis, idet nugældende regler og særligt praksis opleves som en væsentlig barriere for den igangværende digitale udvikling og dermed vækst i samfundet.

Et eksempel på en udfordring med persondatareglerne i praksis er, at Datatilsynet er afvisende overfor, at der anvendes rigtige personnumre til at teste nye systemer til digitalisering af data, herunder integration mellem systemer. Hvis test på virkelige personnumre udelukkes, udsættes den samme samfundsgruppe (nemlig privatpersoner), som man ønsker at beskytte, for en risiko, der er endnu større, når systemet tages i brug på virkelige sager, end ved test i et sikkert testmiljø. Når det drejer sig om systemer, som håndterer finansielle forhold som for eksempel handel med ejendom, kan de økonomiske konsekvenser være store. Udvikling af konstruerede data til erstatning for de rigtige personnumre er i øvrigt en væsentlig udgift.

Der er fremsat forslag om en ny EU-forordning om persondataskyttelse, men den digitale udvikling kan ikke vente 5-10 år på en ny regulering gennem EU.

En moderne regulering/praksis kan navnlig understøtte integrering af digitale løsninger mellem det offentlige og private virksomheder, som kan give mulighed for end-to-end digitale løsninger. Dette vil i høj grad kunne bidrage til realisering af målsætningen i Digitaliseringsstrategien om, at digitaliserede offentlige services giver en årlig effektiviseringsgevinst på 3 mia. kr. i 2020. En tilsvarende stor gevinst vil kunne realiseres i den private sektor.

Der er eksempelvis forbedringsmuligheder i forhold til: Anvendelse af rigtige personnumre til test, anvendelse af data til rådgivning, sletning af data og krav om dokumentation, og mulighed for at samtykke til videregivelse kan omfatte mere komplekse forhold, og ikke skal indhentes på hændelsesbasis.

En klar forudsætning er naturligvis, at sikkerheden er i top. De lovregulerede standarder i forhold til autorisation, sikkerhed, tilsyn mv., som den finansielle sektor lever op til, er med til at skabe gode rammer.

5. Nedskrivningsregler

Regnskabsbekendtgørelsen, bilag 10

Baggrund

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Frem til 2005 nedskrev bankerne efter et forsigtighedsprincip, der betød, at bankerne opbyggede buffere af en vis størrelse til at modstå fremtidige tab med.

I 2005 indførtes i Danmark ligesom i resten af EU internationale regnskabsstandarder (IFRS), som alle børsnoterede koncerner, herunder pengeinstitutkoncerner, skulle aflægge koncernregnskab i henhold til.

I Danmark fik ikke-børsnoterede pengeinstitutter ligeledes mulighed for at anvende IFRS, og de danske regnskabsregler, som alternativt skulle anvendes, blev gjort forenelige med reglerne i IFRS i forhold til indregning og måling (værdiansættelse) af aktiver og forpligtelser.

Ligesom IFRS var de danske regnskabsregler herefter baseret på et neutralitetsprincip. Hermed menes, at indregning og måling (værdiansættelse) af aktiver og forpligtelser skal foretages på neutral basis – dvs. hverken baseret på en worst - eller best case. Et princip, der også skulle anvendes ved pengeinstitutters vurdering af behov for nedskrivninger på udlånsengagementer.

Ændring af de danske regnskabsregler og anvendelsesområdet

Ovennævnte set-up har været gældende fra 2005 og frem til sommeren 2012, hvor Finanstilsynet indarbejdede nye principper i de danske regler om indregning og måling (værdiansættelse) af pengeinstitutters udlånsengagementer.

Samtidig med indførelse af de nye principper indførte tilsynet krav om, at alle danske institutter skal anvende de danske regnskabsregler, herunder også børsnoterede pengeinstitutkoncerner, som i deres moderselskabsregnskaber skal følge de danske regler, selvom IFRS anvendes på koncernniveau.

På flere områder indeholder de nye danske principper ikke de valgmuligheder, som findes under IFRS, og på andre områder er principperne efter Finansrådets opfattelse ikke forenelige med IFRS og det ovenfor omtalte neutralitetsprincip.

Ændringerne af de danske regler om indregning og måling (værdiansættelse) af udlånsengagementer består væsentligst i:

- Nye principper for vurdering af, om låntagere er i såkaldt objektiv indikation for værdiforringelse (OIV), der medfører, at en række

låntagere, som ikke tidligere ville være OIV-markeret, bliver omfattet. Konsekvensen er, at der for disse låntagere skal beregnes et nedskrivningsbehov.

Side 9

- Nye principper for nedskrivningsberegninger for kunder med OIV, herunder et princip om kortsigtet realisation af låntagers aktiver, selvom instituttet måtte have en anden hensigt, herunder f.eks. i en periode at understøtte låntager økonomisk.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Eksempel på nye principper for vurdering af OIV

Eksempelvis foreskriver de nye danske principper, at der ved vurdering af, om en kunde er i OIV, skal anlægges en række af tilsynet fastlagte forudsætninger, uanset om de faktiske forhold måtte være anderledes. Har en privatkunde f.eks. et rentetilpasningslån eller afdragsfrihed, skal dette ikke lægges til grund i vurderingen af, om kundens rådighedsbeløb indikerer OIV, men det skal i stedet antages, at kundens lån er fastforrentede lån med afdrag med et ofte kraftigt reduceret rådighedsbeløb til følge.

En række kunder, som ikke tidligere har – og som ikke inden for den nærmeste fremtid må forventes at misligholde deres engagement, bliver som følge heraf OIV-markeret.

Eksempler på nye principper for beregning af nedskrivningsbehov

I forhold til selve nedskrivningsberegningerne kan det som eksempel på de nye principper nævnes, at pengeinstitutterne skal værdiansætte ejendomme, som de måtte have pant i til en værdi, som afspejler, at ejendommen kan afhændes inden for en periode på maksimalt 6 måneder.

For en række ejendomme vil en værdi opgjort på denne 6 måneders basis udtrykke en lavere tvangsrealisationsværdi i stedet for en dagsværdi (markedsværdi), som det ellers er foreskrevet anvendt i IFRS. I den forbindelse kan det nævnes, at den gennemsnitlige liggetid på boliger i Danmark i efteråret 2012 kunne opgøres til ca. 10 måneder¹ - dvs. i gennemsnit ca. 4 måneder længere end den af tilsynet fastsatte tidshorisont.

Endvidere kan det i forhold til selve nedskrivningsberegningerne som eksempel på de nye danske principper nævnes, at der skal anvendes en række tilsynsfastsatte åremålsbegrænsninger på de betalingsstrømme, som forventes fra låntager. For en række erhvervsengagementer skal det således antages, at der ikke modtages betalingsstrømme fra virksomheden efter 5 år, selvom instituttet måtte have en forventning herom, mens det for privatkunder som hovedregel skal forudsættes, at privatkundens indtægtsgrundlag ikke kan forbedres efter 3 år, selvom dette for mange kunder vil være tilfældet, herunder personer under uddannelse eller i et karriereforløb i øvrigt.

Indvirkning på pengeinstitutternes långivning

De ændrede danske regler for pengeinstitutternes indregning og måling af udlånsengagementer giver pengeinstitutterne et stort incitament til ikke at

---

¹ Oplyst ultimo oktober 2012 på www.boligsiden.dk

yde finansiering til kunder, der ikke har den højeste kreditkvalitet, herunder f.eks. nyopstartede virksomheder eller kunder der befinder sig indenfor udsatte brancher som f.eks. landbrug eller ejendomme.

Side 10

Anvendelsen af de nye danske principper for vurdering af, om der er OIV, medfører således, at der er risiko for, at disse kunder relativt hurtigt vil blive OIV-markedet, uanset om alle betalingsforpligtelser er blevet – og indenfor den nærmeste fremtid må forventes at blive - overholdt.

Journalnr. 916/02

Dok. nr. 327535-v2

Hertil kommer, at de nye principper for beregning af nedskrivningsbehov efterfølgende, når der er konstateret OIV, ofte medfører, at værdier af sikkerheder og betalingsstrømme fra låntager undervurderes, hvilket resulterer i nedskrivningsbehov, der reelt set ikke er grundlag for.

De nye danske regler kan således i mange situationer være en hindring for, at virksomheder og privatpersoner opnår den fornødne finansiering til projekter, som ellers kunne være med til at skabe vækst i det danske samfund.

Finansrådets forslag

Udstederen af de internationale regnskabsstandarder, International Accounting Standards Board (IASB), arbejder på en helt ny regnskabsstandard for indregning og måling (værdiansættelse) af udlånsengagementer. Udkast hertil forventes offentliggjort i 1. kvartal 2013 og ikrafttræden forventes fra 1. januar 2015.

Finansrådet har på den baggrund tidligere anbefalet Finanstilsynet ikke at indføre særlige danske regler men i stedet at afvente den nye internationale regnskabsstandard.

Dette ønske blev ikke imødekommet og sammenlignet med resten af EU anvender danske pengeinstitutter derfor på nuværende tidspunkt betydeligt mere forsigtige og restriktive regler for indregning og måling af engagementer – til skade for såvel de danske pengeinstitutter som for væksten i det danske samfund, jf. ovenfor.

Finansrådet foreslår derfor, at anvendelsesområdet for de danske regnskabsregler ændres, således at det for danske pengeinstitutter igen bliver muligt fuldt ud at anvende IFRS, herunder også i moderselskabsregnskaberne.

Endvidere foreslår Finansrådet, at de af de nye danske principper, som ikke følger det omtalte neutralitetsprincip og ikke afspejler de faktiske forhold, fjernes, herunder f.eks. princippet om, at de faktiske lånevilkår skal tilsidesættes i vurderingen af OIV og princippet om anvendelse af en 6 måneders tidshorisont i nedskrivningsberegningerne.

Herved vil det kunne opnås, at danske pengeinstitutter og dermed danske privatpersoners og virksomheders projekter - på dette område - får samme vilkår, som gælder i resten af EU.